

forffjellige Byrder i Forhold til deres Evne og i Forhold til den Bestemmelse, man gav dem. Men man har desforuden ordnet Bornholms Væbning paa en ganske særegen Maade, uden at store Betænkelsigheder kom frem ved den Leilighed; man har ordnet Bornholms Væbning i Overeensstemmelse med Traditionen og overeensstemmende med de locale Forhold, og dert har man gjort Ret. Det er noget Lignende, som ogsaa her er foreslaaet med Hensyn til Kjøbenhavns Væbning. Man foreslaaer at ordne Kjøbenhavns Væbning overeensstemmende med Traditionen og de tilstedeværende Forhold. At Kjøbenhavn er væsentlig forffjellig fra de andre Dele af Riget, er en Umstændighed, som vi ikke kunne forandre, og det, at vi, uagtet Kjøbenhavn er aldeles forffjellig fra Rigets andre, Dele med Hensyn til en Ordning af det locale Forsvar skulle binde os til Regler, som netop gjælde for ganske andre Forhold, vilde føre os bort fra det egentlige Maal, som er at udvikle vor Forsvarene paa en naturlig og tilfredsstillende og for de Værnepligtige saa lidet byrdefuld Maade som muligt. Der synes til Grund for den Sammenligning af Byrder, som er gaaet gjennem denne Discussion, at være tilstede den Forudsætning, at den egentlige Tjeneste i Forstærkningen vil være lig 0, det vil sige, at dersom vi ville ordne Kjøbenhavns Væbning paa den her foreslaaede Maade, saa ville de Værnepligtige, der høre til Kjøbenhavns Væbning, komme til at yde en vis Tjeneste, men de Værnepligtige, som ikke høre til denne Væbning, ville ikke komme til at yde nogen Tjeneste (Vix: Ikke saa stor!). Det ærede Medlem kan jo faae Ordet, men jeg vil helst ikke afbrydes. Den Tjeneste, som ved Regjeringens Forslag er foreslaaet for de Værnepligtige her i Kjøbenhavn, vil aldrig, undtagen i paatrængende Fare, og naar det gjælder Landets Sikkerhed, kunne fjernes dem langt fra deres Hjem; der vil i 3 Aar fordres nogle Eftermiddages Dvæle af dem, og i den øvrige Tid af deres Værnepligtstid, som ikke strækker sig over det 38te Aar, kræves der af dem i Grunden ikke andet, end der kræves af enhver god Borger, nemlig at hjælpe til Opretholdelsen af god Orden, naar der er Ordener tilstede, og at hjælpe i

Aldebrandstilfælde eller ved lignende indtræfende Calamitet. Andet fordres der ikke af Kjøbenhavns Væbning i Forstærkningsafdelingen. Hvor hyppigt det vil være nødvendigt at paakalde den personlige Tjeneste af de Kjøbenhavnske Væbningsmand, derom kan man danne sig en Forestilling, naar man tænker lidt tilbage og undersøger, hvor ofte Borgervæbnings Hjælp er bleven paakaldt, og jeg tror, det kommer meget nær lig 0, den Tjeneste af denne Art, som man har været nødsaget til at kræve af Borgervæbningen. Det er under ganske særegne Forhold, at man har været nødt til at henvende sig til den, og den har da ganske vist ydet den Hjælp, man forlangte af den, men naar de overordentlige Forhold komme, hvori man vil være nødsaget til at henvende sig til Kjøbenhavns Væbning, saa vil enhver god Borger i Kjøbenhavn glæde sig ved at kunne yde sin Hjælp paa den virksomste og hensigtsmæssigste Maade. Ikke at vedtage Regjeringens Forslag vilde derfor være at berøve Indbyggerne i Kjøbenhavn det bedste Middel til at opretholde Ordenen, som kun opretholdes i deres egen Interesse. Al den anden Tjeneste, der er Tale om her i Kjøbenhavn, er kun den samme, som vil blive paalagt enhver Anden, nemlig i Krigstid at medvirke til Landets Forsvar, men ogsaa der vil i Reglen hans Tjeneste ikke fjerne ham fra Hjemmet, medens Forstærkningsmandskabet overalt i Landet utvivlsomt vil blive fjernet, og maaffee meget langt fjernet fra deres Hjem. Hvorledes man ligeoverfor saadanne Forhold — og jeg tror, det vilde være vanskeligt at paavise, at min Beskrivelse paa nogen Maade er for svagt farvet — kan tale om uhyre Byrder, tilstaaer jeg er aldeles uforstaaeligt for mig. Det Forslag, der er forelagt af Regjeringen, har været Gjenstand for Forhandling med Kjøbenhavns Communalbestyrelse, en Myndighed, om hvilken jeg tror, vi tør antage, at den ogsaa forstaaer sig paa Kjøbenhavns og dens Indbyggerses virkelige Interesse, og denne Myndighed er, langt fra at være oprørt over de uhyre Byrder, der ved Forslaget ere paalagte Kjøbenhavns Indbyggere, med Villighed og Redebønhed gaaet ind derpaa. Naar man nu altsaa tillægger det nogen Betydning, hvad en